

Med den ved Munderingsdepotet anvendte Deel af Beløbet er Forholdet følgende: Naar Munderingsfager ved en Afdeling blive cassable, requirerer Afdelingen et tilsvarende Antal nye udleverede fra Depotet. Værdien af de Sager, som derefter udleveres fra dette, debiteres Contoen for Overmundering, og Beløbet anvendes da ved Depotet til Forfærdigelse af Munderingsfager m. v. uden Hensyn til, om netop det Udleverede bliver erstattet for Beløbet.

Det vil let sees, at dette Forhold, som har bestaaet i en lang Narrække, maa medføre, at Udgiften paa nyåbnede Conto ikke vil kunne fremstilles i en Form, der svarer til Bevillingen, som er baseret paa en for hver Rønningsdag calculeret Skidudgift, og Ministeriet kunde derfor heller ikke ved Udarbejdelsen af den Regnskabsoversigt, som for Munderingscontoen's Vedkommende blev Statsrevisionen for 1867—68 tilstillet, sætte sig andet Formaal end at vise, hvorledes den Udgift, som var paaført Contoen, i Virkeligheden var fremkommen. — For at naae dette Formaal lod Ministeriet med Specificationen over Udgiften følge en Fortegnelse over de Beløb, hvormed Contoen maanedlig var bleven belastet ved Munderingsdepotet, samt en Opgivelse af de Afdelinger, til hvilke Sagerne i Finantsaarets Løb vare blevne udleverede, og det skjønnes ikke, at der, saaledes som Forholdet var og endnu er, med Nytte kunde gives yderligere Oplysninger.

Om Forudsætningerne for Bevillingen have været rigtige, vil ganske vist ikke kunne sees alene af en saadan Fremstilling af Contoen's Udgift, men der maa hertil knyttes en Beregning, omtrent som den, der findes fremhævet i Statsrevisionens Betænkning over Regnskabet for 1867—68, og altsaa tages Hensyn til Forholdet med Beholdningernes Værdi ved de forskjellige Aaaben ved Finantsaarets Begyndelse og Slutning.

Beholdningerne ved Afdelingerne ere imidlertid først i 1868—69 (jfr. Anmærkningerne til Finantslovsforslagene for 1869—70 og 1870—71 ad §. 22 Conto E. 2) blevne ansatte i Værdi, og da det som Følge heraf ikke vil være muligt at opgive Noget om dette Forhold før for 1869—70, har Ministeriet ikke kunnet lade udarbejde en saadan Beregning hverken for 1867—68 eller for 1868—69.

Til ovenstaaende Bemærkninger skal Ministeriet endnu til Slutning føie den Oplysning, at det for Tiden er under Overvejelse, hvorledes man for den omtalte Bestyrelsesgreen skal kunne tilvejebringe en Ordning, som vil gjøre det muligt at aflægge et til Bevillingen svarende Regnskab, og at man har Forventning om endnu i indeværende Samling at kunne forelægge Rigsdagen et Forslag til en saadan Ordning.

At et saadant Forslag først nu fremkommer, har sin naturlige Grund i den Omstændighed, at de abnorme Forhold, som ved sidste Krig bleve indbragte paa dette Forretningsomraade, først nu have tabt sig saameget, at der kan komme tilstrækkelig Klarhed i det hele Forhold."

14) E. I Specificationerne til Budgettet S. 725—26 er Beholdningen af Munderingsgenstande m. m. anslaaet til 2,141,000 Rd. den 31te Marts 1870 og 2,101,000 Rd. samme Dato 1871, idet der saavel for indeværende som for det følgende Finantsaar er paaregnet et Afdrag af 40,000 Rd. „som Værdiforringelse af Beholdningerne paa Grund af, at Budgetmidlerne til Erstatning af Afgang ved Skid m. m. ei efter den nye Hæverordning svare til den virkelige Afgang" (jfr. Anm. Side 791—92). Udvalget beviser, at Krigsbestyrelsen alt kan have indvundet fornøden Erfaring med Hensyn til det heromhandlede Spørgsmaal, og da man i ethvert Fald ikke kan finde det rigtigt at anvende et Middel som det foreslaaede, saafremt det maatte vise sig, at den ordinaire Bevilling til Bellsædning ikke er tilstrækkelig, maa Udvalget fastholde, at Værdien af de omtalte Beholdninger sættes til 2,181,000 Rd. ved Slutningen saavel af indeværende som af næste Finantsaar.